

Mennesker, til at falde over denne smukke, henrivende Fugl. Naar den kommer om Efteraaret, gaar den ind i vor Vildtbestand som et udmærket og kært Plus. Det er en overordentlig stor Fornøjelse at træffe paa en saadan Kammerat ude i Skoven, naar man er ude for at søge andet Vildt, og det er selvfølgelig fuldt berettiget da at nedlægge den paa Jægervis. Men naar denne Fugl om Foraaret kommer herind i Landet for at finde Yngleplads, finder jeg, at det er gement Myrderi at nedlægge den, og jeg finder, det er utilbørligt, at man gør det i et civiliseret Samfund som vort, hvor det faktisk forekommer, at Skovsneppen har ynglet. Man forhindrer den derved i at vælge Danmark som fast Yngleplads. Hvis man derimod gaar til Fredning af denne Fugl fra 1. Januar til 21. September, saa vil det vise sig, at inden mange Aar er gaaet, vil Skovsnepper i Massevis yngle her i Danmark, og saa vil vi faa et betydeligt større Resultat af Efteraarsjagten end det, vi nu faar af Efteraars- og Foraarsjagten paa denne Fugl tilsammenlagt.

Jeg vil ogsaa gerne, om jeg saa maa sige, ligesom det ærede 4de Medlem fra Hovedstaden, misrekommandere Maagen. Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem i, at Maagen er en skidt Fugl. Det er en Fugl, der volder os Landmænd ubodelig Skade. Ude hos mig — jeg bor ikke langt fra Stranden — har vi Maager i Hundredvis efter Ploven, og de tager Rub og Stub af Regnorme i Plofurerne. Maagen er en ugidelig Fugl. Den gider ikke skaffe sig Æden paa den Maade, som er den bestemt fra Naturens Side. Den søger ind paa ulovlig Jagt, om jeg saa maa sige; den æder Landmændenes gode, fede Regnorme og Københavnernes Spegesild og andet Bordaffald. (*Alfred Christensen*: Og Kirsebær). Ja, ogsaa Kirsebær; den er i det hele taget en Gris mellem Fuglene, kan man sige. Jeg vil meget anbefale, at man kun freder Maagen i den Tid, den ruger, og ellers, den øvrige Tid af Aaret, lader den være fredløs; saa kommer nok den Dag, da man ikke ser den i den Udstrækning som nu, og det skulde glæde mig, om man kom dertil.

Jeg vil lægge et godt Ord ind for Viben. Et æret Medlem sagde, at det var kedeligt, at det forbydes at samle Vibeæg. Jeg finder tværtimod, at det er en overordentlig god og sund Bestemmelse. Det er meningsløst at udrydde Viben. Viben gør ikke nogen Skade i nogen Retning. Viben er en af de mest intelligente Fugle, jeg

kender. Den Tilfredsstillelse, man kan have af at gaa ud i et Engdrag en tidlig Foraarsmorgen og træffe paa Viben, er overordentlig stor. Den fryder mig, lige saa meget som Ederfuglene paa Saltholmen fryder det ærede 4de Medlem for Hovedstaden. Den Fugl har jeg overordentlig megen Glæde af, og jeg er sikker paa, at ethvert Menneske, der vil studere Viben, vil have megen Glæde af denne Fugl. I Foraaret ødelægges dens Æg imidlertid i stor Maalestok i Brakjorderne og i vore Jorder i det hele taget. Den kan ikke taale at blive lagt for Had, og derfor vil jeg meget anbefale at blive ved Lovforslagets Bestemmelse om at forbyde Indsamling af Vibeæg.

Jeg skal ende med at fastslaa, at det foreliggende Lovforslag i overordentlig Grad tager Hensyn til Dyrebeskyttelsen, til Dyrevenligheden. Det glæder mig, og jeg kan ikke tro andet end, at det glæder ethvert Medlem her i Tinget. Jeg vil udtale Haabet om, at dette Lovforslag maa blive til Lov, og jeg vil henstille til det Udvalg, som faar med dette Lovforslag at gøre, at tage Hensyn til de Ønsker, som jeg her har udtalt, i den Maalestok, det finder det rimeligt og fornødent. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

E. Rasmussen: Jeg har ikke mange Bemærkninger at gøre til det foreliggende Lovforslag, da jeg i det store og hele kan slutte mig til mit Partis Ordfører (Koføed) med Hensyn til dette Lovforslag. Jeg skal afholde mig fra at komme ind paa en akademisk Diskussion om de Rævestreger, en Ræv kan finde paa at lave, nemlig at løbe flere Hundrede Alen med en Graaspurv og paa den Maade undrage sin Morder sin værdifulde Pels. Jeg skal kun omtale enkelte Paragraffer, blandt andet § 27, som jeg synes stiller Landbrugerne ret værgeløst. Ved denne Paragraf forbydes Natjagt med Undtagelse af Natjagt paa trækkende Svømme- og Vadefugle. Jeg synes, Natjagt ogsaa burde tillades paa det store Vildt, f. Eks. Raavildt. En Masse Landbrugere omkring ved Skove og store Jagtdistrikter faar deres Afgrøder mishandlet i ganske utilbørlig Grad. Jeg har selv Aar efter Aar faaet min Afgrøde ødelagt, og jeg er ikke ene om det. Jeg kender mange, der ogsaa har faaet deres Afgrøder ødelagt i betydelig Grad, foruden at de har faaet den Ærgrelse og Skuffelse, der følger efter, naar de til sidst skal gøre op, hvor mange Fold de har avlet